

“De Wekker”, januari 1954, 7^e jaargang, nummer 11.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

WERKPLAATS
EN
KANTOOR

7e Jaargang - Januari 1954 - Nr 11

De Wekker

Opgericht 21 April 1944
Kon. erkend 16 Mei 1951

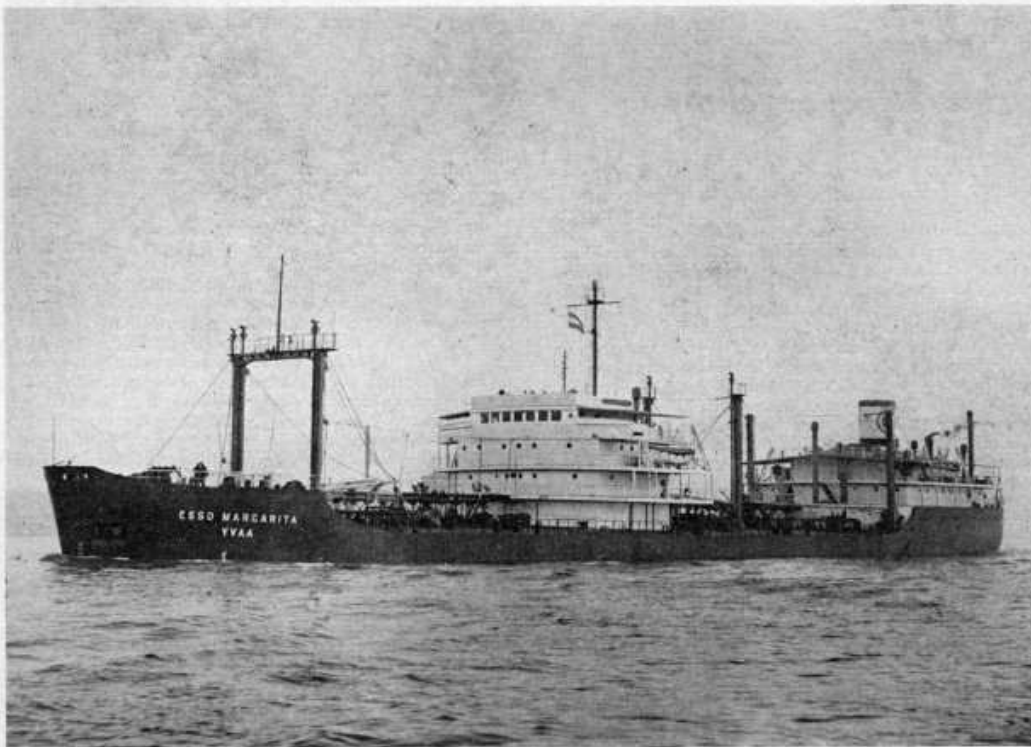
Maandblad van de Vereniging
van Personeel in dienst bij De
Rotterdamsche Droogdok Maat-
schappij en Scheepsbouw Mij
„Nieuwe Waterweg” **W.E.K.**

WETENSCHAP
EN
KUNST

REDACTIE-ADRES: BISONSTRAAT 14 - ROTTERDAM-ZUID

SECRETARIAAT: M. P. v. d. BORDEN, GROEN VAN PRINSTERERSTRAAT 51 B - ROTTERDAM - TELEFOON 85897

Het tankochip **ESSO MARGARITA**

Nadat dit schip op 5 Jan. j.l. in de Waalhaven aan de kompaspaal de kompassen door de heren van het Meteorologisch Instituut had laten stellen en de correctietabellen daarop gereed gemaakt waren, vertrok het Woensdag 6 Jan. om 9 uur v.m. van de werf, zodra het tot aan de maximum diepgang met water geballast was, voor het houden van de technische proefvaart, naar zee. Toen daarop de gebruikelijke anker- en

manoeuvreerproeven genomen waren werd Noordwaarts gekoerst naar de Oostkust van Engeland, alwaar even benoorden Newcastle, voor de kust van Newbiggin, de snelheidsproeven werden uitgevoerd. Door het slechte weer nam dit meer tijd in beslag dan daarvoor in het proeftochtprogramma bepaald was. Er werd 16 keer langs de aldaar op de kust opgestelde mijlpalen, die 's nachts verlicht zijn, gevaren. Uit de daardoor ver-

kregen gegevens bleek dat het schip ruimschoots de contractuele snelheid van 12 Eng. zeemijlen per uur had gevaren.

In plaats van Zaterdag arriveerde het schip eerst Zondagmiddag aan de werf. Deze vertraging was door een telegram uit zee tijdig aan de betrekkingen van de opvarenden bekend gemaakt, zodat deze zich niet ongerust behoeven te maken.

Menigeen van de proeftochtvaarders had gedurende deze proeftocht zijn tol aan de zee betaald en voelde bij thuiskomst nog de zee in de benen.

Vrijdag 15 Jan. j.l. werd 's middags om 3 uur 30 aan boord tijdens een eenvoudige plechtigheid van vlag verwisseld en het schip aan de opdrachtgevers, de Compania de Petroleo Lago, overgedragen.

Zondag 17 Jan. j.l. om 10 uur 30 vertrok het schip van de werf naar Venezuela, alwaar het ruwe olie zal gaan varen op het korte traject tussen het Maracaibo meer en de op het eiland Aruba gelegen Lago raffi-naderij.

Wist U dat in het tot 30 m diepe Meer van Maracaibo circa 4000 boortorens staan die de ruwe olie uit de onder de bodem van dat meer gelegen bronnen oppompen?

Voor de technische gegevens van de Esso Margarita verwijzen wij U naar ons nummer van September 1953, dat tevens de tewaterlating op 22 Augustus 1953 vermeldde.

Met en voor elkaar

Het jaar 1953 is weer verstreken en 1954 is al enige weken oud. We hebben weer Kerstfeest, Oud en Nieuw gevierd, de één prettig en zonder al te veel zorgen, de ander met veel zorgen en misschien zelfs met verdriet. Natuurlijk hebben we allen het afgelopen jaar nog eens onder de loupe genomen. Daarbij komen wij dan tot de conclusie dat er ook, evenals in voorgaande jaren, veel onbelangrijke dagen en weken zijn voorbijgegaan. Echter zal niemand van ons toch de bewuste **Eerste Februari** vergeten, toen ons land getroffen werd door een vreselijke stormramp en de daarop volgende watersnood. Heel Nederland heeft in die dagen aan de radio gezeten en, laten we het maar eerlijk bekennen, dat we meer dan eens een brok in de keel hadden of een traan wegpinkten, toen we van ooggetuigen de verschrikkingen hoorden, maar ook als we hoorden hoe spontaan de hulp in het gehele land en uit heel de wereld van West en Oost, was. Wanneer ik dit overpeins, dan pieker ik na over mensen die op andere delen van de wereld door oorlog of oorlogsdreigingen vernietigd worden of dreigen vernietigd te worden. De krant ligt voor mij van 14 Jan. 1954; ik lees daarin dat duizenden redders naar de door een andere natuurramp getroffen zijnde Oostenrijkse dorpen stromen, die daar hun medemenselijke pogingen te redden. Ik lees er ook in dat soldaten en burgers met levensgevaar voor zichzelf, na mislukte pogingen van vliegtuigen en auto's er in geslaagd zijn een klein ziek jongetje uit de sneeuwlawines te redden. Dan heb ik toch weer reden om niet somber gestemd te zijn en we mogen ons verheugen, dat er nog zo veel mensen zijn die werken en denken aan het geluk en de opbouw van mens en maatschappij. Hierbij denken wij aan een ieder die het eerlijk meent en een goed ideaal nastreeft.

We komen dan vanzelf ook bij onze eigen personeelsvereniging W.E.K. terecht; ook daarin zitten gelukkig werkelijke idealisten, hetgeen niet altijd wil zeggen dat alles wat W.E.K. doet goed zou zijn, doch dat zij in ieder geval nog altijd het eerlijke doel nastreeft, om een gezonde verhouding en goede samenwerking onder ons gehele personeel tot stand te brengen. Evenals „alle

hens" aan dek nodig waren om de watersnood het hoofd te bieden en het gebied weer droog te maken, zo is het ook nodig dat op de R.D.M. en N.W. van hoog tot laag zich allen inzetten om dit doel, dat W.E.K. bij haar oprichting voorop heeft gesteld, te bereiken. Laat ieder W.E.K.-lid propaganda maken onder de niet-leden, zodat wij allen bij het dit jaar te herdenken 10-jarig bestaan trots mogen zijn op onze Personeelsvereniging W.E.K.

Wij spraken met

DE PORTIER

Januari 1953. Het regent pijpenstelen. Af en toe zwiept een stevige rukwind het water in je gezicht; het valt niet mee om je staande te houden. Plotseling klinkt er getoeter achter de grote houten deuren, die de toegang tot de werf afsluiten. Opnieuw getoeter. De portier had het blijkbaar niet gehoord en loopt nu naar buiten. Het grote sluitblok wordt verwijderd, maar door de harde wind lukt het hem niet de poort te openen. Hij vraagt assistentie en met vereende krachten krijgt men de zware deuren in beweging. De wagen rijdt naar binnen en moeizaam wordt de ingang weer afgesloten.

Januari 1954. Door het raampje van zijn verblijf ziet dezelfde portier nu in de verte al een auto naderen. Hij herkent één van de leveranciers en met een enkele handbeweging (hij hoeft alleen maar op een knop te drukken) draait de grote, stalen deur naar boven. Even naar buiten voor controle en dan stuift de auto naar de door de portier aangewezen plaats.

Geen oponthoud meer, maar snelle af- en aanvoer. Ik ging op bezoek bij de portier aan de vernieuwde Westpoort, de heer J. C. van Loo en vroeg hem enkele bijzonderheden over zijn werk.

De ontvangst was hartelijk. Hij wees mij een stoel en liet me opsteken.

Op mijn vraag of hij mij iets over deze nieuwe toegangspoort kon vertellen volgde een uitgebreid relaas, dat ik U in korte trekken zal verhalen.

„Het is een geweldige vooruitgang”, aldus Van Loo, „want met die houten deuren was het maar tobben. Het belangrijkste is niet dat het geheel er nu veel fraaier uitziet, maar dat de wagens sneller kunnen passeren, wat zeer zeker van grote waarde is.

De gehele dag door is er hier werk. Veel wagens rijden af en aan, meestal vrachtwagens, maar ook veel

personenauto's. Ongeveer 130 wagens per dag passeren ons hier. Natuurlijk zijn er tijden dat het aantal hoger ligt. Dit hangt af van het aantal schepen dat aan de werf ligplaats heeft en vooral ook van de proviandering daarvan. Ieder schip heeft zo zijn eigen verkeer, zou ik zeggen.

Een portier aan de hoofdingang heeft wel een beschelden plaats, maar zeer zeker een belangrijke taak te verrichten. Hij krijgt het eerste contact met leveranciers en wijst hun de plaats van bestemming aan. Natuurlijk moet de portier weten waar elk schip ligt om de wagens onmiddellijk langs de kortste weg naar het punt te dirigeren, om te voorkomen dat ze onnodig de rijweg op de werf, die door het drukke verkeer toch al zeer bezet is, berijden.

Belangrijk is ook de samenwerking met het Dokkantoor, en de portier in de hal. Dit is beslist noodzakelijk, omdat menigmaal naar personen wordt gevraagd die of de werf hebben verlaten of daar zijn gearriveerd. Ik acht me gelukkig te zeggen dat die samenwerking heel goed is. U merkt wel dat het niet alleen poort openen en sluiten is, maar dat ook de portier een veelzijdige taak heeft. Ik ben blij dat mijn werk wordt gewaardeerd en het is een stimulans om dit werk accuraat te blijven doen."

Tijdens dit gesprek ging menig keer de deur open en dicht. Papieren werden gecontroleerd en zo rijden de wagens af en aan.

De deuren zijn nauwkeurig uitgebalanceerd. Een kleine elektrische motor doet het grote werk, binnen enkele seconden is de doorgang vrij.

"Als je je taak goed begrijpt", aldus Van Loo, "wordt het werk een vreugde. Dit wordt niet altijd gezegd, maar een mens werkt niet slechts voor z'n geld of voor de maatschappij, maar toch ook voor z'n eer en goede naam."

Jan Cornelis van Loo werd op 1 December 1893 in Dirksland op Goeree geboren en kwam uit een groot gezin: Vader, moeder en 11 kinderen. Na de lagere school ging hij aan het werk bij een bakker en verdiende boven de kost, als 12-jarige knaap, 25 cent per week. Moeder kreeg 20 cent en de rest was voor hem!

In Sommelsdijk woonde z'n tweede baas (ook een bakker) waarbij hij tot zijn militaire diensttijd werkte.

In Amersfoort droeg hij 's Konings rok, was als onderofficier instructeur bij de infanterie en diende met veel .D.M.-ers, o.a. in Hellevoetsluis met de onderofficieren Van de Nadort en Rongen. "Deze laatste heeft het tot kapitein kunnen brengen", zei hij grinnkend.

Na vele moeilijkheden bij De Korenschoof, waar hij ruim 18 jaren werkzaam was en die werd opgeheven, kwamen er nieuwe problemen. Hij kon, bemoedigd door een knieblesure, niet meer zo goed uit de voeten als anderen, maar gelukkig heeft een operatie verbetering gebracht. Sinds 1942 is hij op de R.D.M. en van 1949 af staat hij nu aan „de poort”. Zijn wens is dat hij nog vele jaren op deze wijze mag medewerken tot meerdere groei en bloei van De Rotterdamsche Droogdok Maatschappij.

Wij hopen dat die wens in vervulling zal gaan.

Redactie.

Een boze smid

Enkele dagen geleden werd er 's avonds bij me aan huis gebeld. Nu gebeurt dat wel meer, maar deze keer was het op een ongelegen moment, want ik was me net aan het inzepen. „Rustig doorgaan”, zei ik tot mezelf, „die komt nog wel eens terug”. Ik klodderde nog een beetje door toen voor de tweede maal, nu een beetje driftiger, op de bel werd gedrukt. Ik besefte nu dat de persoon beneden niet van plan was om zonder meer te vertrekken. Het licht in de keuken brandde en had m'n aanwezigheid verraden.

Ik was alleen thuis. M'n vrouw was op verjaarsvisite en ik moest op de kleine passen. De baby liet duidelijk horen dat zij ook niet van deze storing was gediend en met een „nou ja, hij zal wel zien dat ik niet veel tijd heb” slofte ik de trap af.

Een oude heer stond voor de deur en vroeg me of hier de redacteur van De Wekker woonde. Ik knikte van ja en mompelde: „Heeft U kopij voor ons blad?”. Ik schrok wel een beetje van de blik waarmee hij me aankeek en kreeg het gevoel dat er iets niet boterde. Daarom liet ik er snel op volgen: „Heeft U De Wekker niet ontvangen, of...?” De zin behoefde ik niet af te maken want hij viel me in de rede met de opmerking: „U mag eerst wel afscheren, dan wacht ik even”.

Ik liet hem binnen, wees hem een stoel en presenteerde een sigaar, die hij hoffelijk afwees. Toen ik in de keuken was en nog even omkeek zag ik hem een verse pruim nemen. De oude verdween in de kolenkit.

In de keuken prakkizeerde ik wie het kon zijn. Die pruim deed me aan iemand denken die ik pas ontmoet had en plotseling schoot het me te binnen. Dat artikeltje over die smid in het Decemбернаummer, „Dat moet hem zijn”, dacht ik, „ongeveer 70 jaar en... hij pruimde”. Nu wist ik meteen wat hij me kwam vertellen.

Ik haaste me meer dan anders en haalde op drie plaatsen een flinke jaap in m'n gezicht. Nadat ik met aluin had gebet ging ik, m'n gezicht in de watten, naar binnen, maakte excuus en zei: „Waarmee kan ik U van dienst zijn?”

Hij viel met de deur in huis. „Dat artikeltje over mij in de laatste Wekker, daar deugt geen klap van! Er staan hele grote fouten in!”

Ik vertelde hem dat wij die paar foutjes hadden ontdekt en dat we allemaal wel eens fouten maken, maar zoals hij het uitdrukte was het wel wat overdreven.

„Overdreven?, meneer, wat moeten ze wel van me denken! Er staat notabene in dat ik met m'n 22e jaar pas ging werken. Iedereen moet wel gedacht hebben dat ik te lui was of zoiets. Stel je voor, 22 jaar! Ik was amper 12 meneer, dat is wat anders!”

Ik kon hem niet tevreden stellen. Ook niet door te zeggen dat enkele regels verder duidelijk stond vermeld dat het hard werken was voor een jongen van 12 jaar. Hij stond er echter op dat ik het in het Januari-nummer zou verbeteren.

Het was stil geworden in de slaapkamer en ik vroeg even belet. Een blik in het ledikantje stelde me gerust; ze had zich in slaap gehuild en lag met een tevreden glimlach te knorren of ze zeggen wilde: „Pappie zal het wel rooien”.

Ik was daar niet zo heel zeker van, maar met nieuwe moed zette ik, onder het genot van een Ritmeester, het gesprek voort. „Is dit alles?“, vroeg ik hem na een flinke trek en keek naar de klok, die met welluidende klanken half negen aankondigde. „Oh nee“, sprak hij verder, „ik verdiende veel te veel. Het was vroeger de gewoonte dat, als je ver van huis moest werken, je in de kost ging. Nu heb ik gelezen dat ik buiten de kost nog 60 cent per dag verdiende. Was dat maar waar geweest, meneer. Voor het werk kreeg ik wel de kost, maar die zes dubbeltjes was m'n loon voor de hele week!”

Daar kon ik niets anders op zeggen dan: „Tjonge jonge, wat een bedrag!”

Hij had nog meer te vertellen, want tegen elfven deed ik de deur achter hem dicht. De laatste uren hadden we gezellig over vroeger gesproken en het speelt me werkelijk dat hij weg ging.

Vijf minuten later arriveerde m'n vrouw, die me ook nog iets van haar gezellige avond te vertellen had.

Het werd 1 uur!

Redacteur

MARJATTA'S KERST

Wegens ziekte van de regisseur, de heer B. Spijkers, kon het toneelstuk „De dood van een handelsreiziger”, dat voor Kerstmis op het programma stond, geen doorgang vinden. Onze toneelgroep werd daardoor genoodzaakt een ander stuk in te studeren. Wat kon zij beter doen dan „Marjatta's Kerst”, dat in 1950 met Kerstmis slechts eenmaal werd vertoond, nog eens op te voeren? Onder leiding van de heer Schaap, die bereid was de regie hiervan op zich te nemen, moest dit stuk in 5 weken weer worden ingestudeerd. Met groot enthousiasme zette de toneelgroep zich, met de heer Van Dongen als invaller, aan het werk om Marjatta's Kerst zo goed mogelijk te doen slagen. Alle beschikbare vrije tijd werd er voor opgeofferd en de twee laatste weken vóór de opvoering werd er zelfs avond aan avond in Courzand gerepeteerd, waarvoor enkele leden van grote afstanden moesten komen. Groot was echter hun voldoening, dat het stuk in beide volle zalen een succes oogstte, dat volkomen was verdiend. Werd er in het Passage Theater een goed spel vertoond, nog beter ging het in de Schouwburg, waar alle medewerkers in topvorm bleken te zijn en zij door hun prachtig en gevoelvol spel de bezoekers zeer wisten te boeien.

Een woord van hulde aan de toneelclub voor haar voortreffelijk spel en aan de regisseur voor zijn uitstekende regie is hier zeer zeker op zijn plaats. Met spanning zien wij een volgend optreden van de toneelgroep tegemoet.

Een van onze leden schrijft ons:

Het was mij en mijn verloofde een buitengewoon genoegen om het toneelstuk „MARJATTA'S KERST” te zien. Wij hebben er van zitten genieten. Het is niet alleen goed van inhoud, doch het is ook buitengewoon schitterend gespeeld. Wij hadden eigenlijk niet gedacht dat het zo prachtig zou zijn. Het toneelstuk „VLIEGTUIG VERMIST” was goed, doch dit spel was veel beter.

Wij kunnen dan ook ieder lid aanraden om naar zo'n toneelstuk toe te gaan en wij verzekeren U dat U daarvan geen spijt zult hebben.

P. d. G.

Bij een afscheid

Op 31 December 1953 verliet de heer Beijer (loodsbaas ijzerwerkers) met pensioen onze fabriek, na een dienstverband van 33 jaar. Om 11 uur 30 was het in de cantine een gezellige drukte, waar velen van deze zeer sympathieke baas afscheid kwamen nemen.

Als 1e spreker voerde baas Borsboom het woord, die memoreerde dat baas Beijer een bijzonder mens was, die met alle arbeiders, bazen en chefs, goed kon omgaan. Hij bood hem een pracht van een schilderij aan.

De heer v. Meeteren, als 2e spreker, bedankte de scheidende voor de lessen, die hij van hem mocht ontvangen toen zij samen als maats werkten, en ook voor de samenwerking als baas en knecht.

De heer P. Winkel (afd. klinkers) sprak daarna ook woorden van dank voor de medewerking, die ook de klinkers steeds van Beijer mochten ontvangen en overhandigde hem namens hen een cadeau en mevr. Beijer bloemen.

De heer A. Rijsbergen herinnerde aan de prettige samenwerking die hij steeds heeft ondervonden.

Daarna werden nog enkele cadeaux overhandigd, t.w. een prachtig modelschip, de „Joost Beijer”.

Hierna dankte de heer Beijer de aanwezigen voor de mooie cadeaux en na allen de hand gedrukt te hebben werd deze laatste dag van het jaar, met een prettige herinnering, besloten.

C.S.

Op 31 December 1953 verliet de heer Markus ons met pensioen, na een dienstverband van ruim 30 jaar als ketelmaker.

In de afdeling werd hij om 11 uur 30 met zijn echtgenote, dochter en schoonzoon ontvangen.

De heer Luttkik (voorman ketelmakers) sprak hem toe en wees erop dat het tegenwoordig wel wat anders is dan 30 jaar geleden. Toen kon het gebeuren dat je zo zwart als een neger naar huis ging, maar als je tegenwoordig naar huis gaat ben je schoon, dank zij de betere verzorging. Dit is thans voor je voorbij, je gaat een welverdiende rust tegemoet en daarom hebben wij gemeend je een ruststoel aan te bieden, dan weet ik zeker, als je daar zo heerlijk in ligt te soezen, dat je gedachten onwillekeurig nog wel eens terug zullen gaan naar je collega's.

Mevrouw Markus ontving een ruiker bloemen.

De heer v. d. Giesen sprak namens de Kern woorden van waardering, erop wijzend dat ook Markus naar zijn beste krachten de R.D.M. heeft helpen groot maken, en wenste hem een prettige en gezonde levensavond toe.

C.S.

P.S. Jammer dat de foto's nog niet klaar waren.

De heer W. Erkelens voor het laatst met zijn collega's.

De gouden schakel

Internationale tentoonstelling ter bevordering van handvaardigheid en vrije-tijdsbesteding
van 25 Mei t/m 7 Juni 1954 in „Ahoy“ Rotterdam

ERE-COMITE

Tot op heden zijn reeds toegetreden :

Z.Exc. Dr. W. Drees	Minister President
Z.Exc. Mr. J. Algera	Minister van Verkeer en Waterstaat
Z.Exc. Mr. J. M. L. Th. Cals	Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen
Z.Exc. Mr. L. A. Donker	Minister van Justitie
Z.Exc. Ir. C. Staf	Minister van Oorlog
Z.Exc. J. C. Suurhoff	Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid
Z.Exc. Mr. F. J. F. M. van Thiel	Minister van Maatschappelijk Werk
Z.Exc. Ir. H. B. J. Witte	Minister van Wederopbouw en Volkshuisvesting
Mr. L. A. Kesper	Commissaris van de Koningin in de Provincie Zuid-Holland
Mr. G. E. van Walsum	Burgemeester van Rotterdam
Mr. K. P. van der Mandele	Voorzitter van de Kamer van Koophandel te Rotterdam
Z.Exc. Sir Nevile Butler	Ambassadeur van Groot-Brittannië
Z.Exc. Kolonel P. C. Hoogenhout	Ambassadeur van die Unie van Suid-Afrika
Z.Exc. G. Caruso	Ambassadeur van Italië
Z.Exc. Dr. H. Mühlendorf	Ambassadeur van de Bondsrepubliek Duitsland
Z.Exc. M. D. Secrétan	Ambassadeur van Zwitserland
Z.Exc. R. Seemann	Gezant van Oostenrijk

Ongetwijfeld zullen onze leden een goede herinnering hebben bewaard aan de in Mei 1951 in Courzand gehouden tentoonstelling „Vlijt in eigen tijd“. Een zeer uitgebreide en keurig verzorgde collectie van in vrije tijd vervaardigde werkstukken was er geëxposeerd. Tal van leden hadden gehoor gegeven aan onze oproep tot deelneming aan die tentoonstelling, zodat er bijna 400 inzendingen waren. „Vlijt in eigen tijd“ was een groot succes en werd door meer dan 5000 personen bezocht.

Ook thans vragen wij weer de medewerking van het gehele personeel der R.D.M. en N.W. voor een tentoonstelling van huisvlijt, die echter, wat grootte betreft, de tentoonstelling in Courzand met stukken zal slaan.

Een aantal Nederlandse industrieën heeft door het verstrekken van garanties de Stichting „DE GOUDEN SCHAKEL“ in staat gesteld in het voorjaar van 1954 (van 25 Mei t/m 7 Juni) te Rotterdam een groot evenement te organiseren, dat een manifestatie zal zijn van alles wat er op het gebied van handvaardigheid en in vrije uren wordt gepresteerd en dat voor de toekomst richting hoopt te geven aan de besteding van de vrije tijd in positieve zin.

De tentoonstelling „DE GOUDEN SCHAKEL“ zal laten zien hoe degenen, die de vreugde van scheppende arbeid in hun dagelijkse werk niet kunnen genieten, in hun avonduren en overige vrije tijd een uitweg voor hun scheppingsdrang zoeken en vinden.

Op een aantrekkelijke, suggestieve en leerrijke wijze zal het werk worden geëxposeerd van amateurs op het gebied van knutselen, modelbouw, miniatuur techniek, electronica, radio, film, schilderen en tekenen, boetsen, tapijtknopen, foto's, fraaie dameshandwerken, verzamelingen, enz.

De opzet van de tentoonstelling „DE GOUDEN SCHAKEL“ is niet commercieel, doch beoogt uitsluitend een sociaal en cultureel doel.

Verschillende grote instellingen nemen aan de tentoonstelling deel, zoals :

De N.V. Bataafsche Petroleum Mij	—	Speciale kunstexpositie van het personeel;
Unilever N.V.	—	Internationale inzending van werkstukken van het personeel van Nederlandse en buitenlandse bedrijven;
N.V. Philips Gloeilampenfabrieken	—	Internationale inzending van werkstukken van het personeel van Nederlandse en buitenlandse bedrijven,

en door vele andere.

Knutselaars, zorgt er dus voor dat De Rotterdamsche Droogdok Mij op de tentoonstelling „DE GOUDEN SCHAKEL“ een goed figuur slaat en met een inzending komt die de toets der critiek kan weerstaan.

In ieder geval rekenen wij er op dat ieder die aan de tentoonstelling „Vlijt in eigen tijd“ heeft deelgenomen, zich ook voor „DE GOUDEN SCHAKEL“ laat inschrijven.

Een formulier voor aanmelding tot deelneming is reeds in Uw bezit. Vul dit zo spoedig mogelijk in en geef dit af aan een der leden van het bestuur.

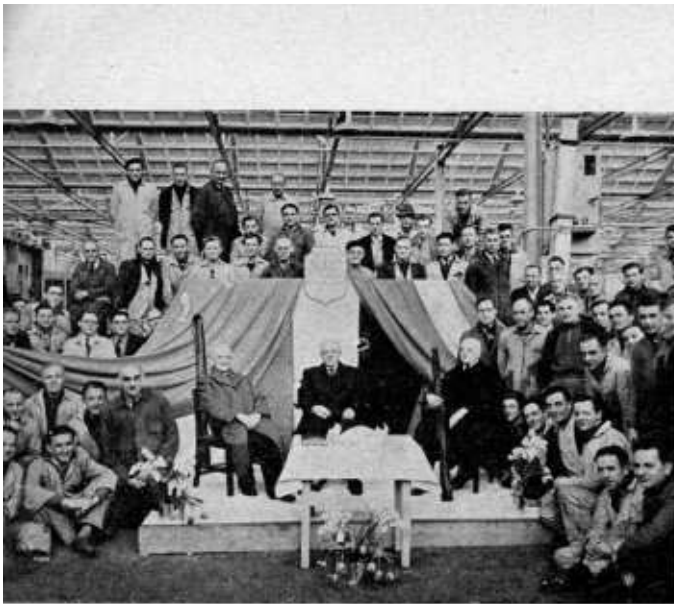
Iedereen kan aan de tentoonstelling deelnemen, lid of geen lid van W.E.K. Men moet echter werkzaam zijn bij de R.D.M. of N.W. Ook de medewerking van hun echtgenoten stellen wij op prijs.

Wij brengen nog bijzonder onder de aandacht van de deelnemers, dat het niet noodzakelijk is dat de ten toon te stellen werkstukken deze winter zijn vervaardigd.

Over de behandeling van het in te zenden werk behoeft men zich niet ongerust te maken. Alles wordt met zorg behandeld en tegen elk risico verzekerd.

Laat U zich door niets weerhouden en geeft U zo spoedig mogelijk als deelnemer op.

De origineelste inzending zal worden bekroond.

'k Zag twee Beren.... pensionneren,
en een Boom vertrekken.

Zaterdagmiddag 16 Januari j.l. namen collega's en bazen in de Timmerwinkel afscheid van drie vrienden, de tweelingbroers Han en Willem de Beer en Arie de Boom.

„Met dankbaarheid voor de collegiale omgang”, aldus de eerste spreker Han Lem, die namens de collega's het woord voerde, „nemen we nu afscheid. Dit wil zeggen loslaten en terugzien. Als wij loslaten betekent dit iets missen, terugzien is nog even vasthouden. We herinneren ons nog goed dat jullie het eerste weekgeld uit de krullenhoop en krullenzak mochten halen en alle verdere gebeurtenissen uit jullie R.D.M.-periode; we zullen die niet vergeten. Nu is de pensioengerechtigde leeftijd bereikt; een mooie naam en we weten dat jullie voor die gerechtigdheid, elk in z'n eigen organisatie, hebt medegewerkt. Wij hopen dat het jullie gegeven is nog vele jaren in gezondheid hiervan te genieten”.

Namens allen werd aan de gebroeders De Beer elk een vishengel met toebehoren overhandigd en aan De Boom een fraaie vulpen, geschonken met de wens dat nog menig voertje zal worden gezet en de laatste streep nog lang zal uitblijven.

Baas Nadort vertolkte zijn gevoelens namens de bazen in een hartelijke toespraak, waaraan de humor niet ontbrak.

Na het „handjesdrukken” gingen de nu oud-R.D.M.-ers elk hun weg.

AFSCHEID B. VAN 'T HOEFT

Op Zaterdag 9 Januari j.l. verliet de heer B. van 't Hoef stellingwerker, de R.D.M.

's Morgens om 9 uur werd hij met zijn echtgenote in de Dokloods ontvangen en ook aan dit vertrek werd enige luister bijgezet.

De Kernafgevaardigde, de heer Boerdam, preees hem om zijn trouw en stelde hem ten voorbeeld aan allen. Door zijn rustig karakter had hij zich vele vrienden gemaakt. De taak die hij verrichtte werd tot volle tevredenheid uitgevoerd en voor vele moeilijkheden wist hij een oplossing te vinden.

„Wij laten je niet graag gaan, Bram, maar na 34 jaren trouwe dienst, komt de rust je zeker toe. Wij wensden je met vrouw en kinderen het allerbeste toe.”

Na een driewerf hoera! werd hem een fraaie radiotafel overhandigd, die hij met een mooie pijp en een flinke hoeveelheid tabak, dankbaar in ontvangst nam.

Mevrouw Van 't Hoef werd ook niet vergeten; zij ontving een mooi bloemstuk.

Tenslotte dankte Van 't Hoef voor dit eerbetoen en namen allen afscheid.

Bo.

VERENIGINGSMEDEDELINGEN

Secr.: M. P. v. d. Borden, Groen v. Prinstererstraat 51, R'dam

Voor de goede wensen aan onze vereniging, die tal van leden ons deden toekomen, betuigen wij onze dank.

CULTURELE FILMAVOND

ZATERDAG 6 FEBRUARI
in het Feestgebouw Courzand

ZATERDAG 13 FEBRUARI
in Ons Huis, 20 uur

Vertoning van

WILDE PRACHT

Gemaakt tijdens de Afrikaanse expeditie van Armand Denis en Lewis Lotlow. Kleur door Technicolor

en

IN HET LAND VAN DE MAU-MAU

door de ontdekkingsreizigers Breakston en Coplen, temidden der menseneters in de oerwouden van Afrika.

Toegangsbewijzen à f 0,30 zijn in schafttijd (12 uur 30 tot 13 uur) op vertoon van het bewijs van lidmaatschap verkrijgbaar aan het loket van de Loonafdeling en in het Schaftlokaal N.W. op 29 Januari en van 1 tot 5 Februari.

Voor Heyplaatbewoners: In Courzand (garderobe) op Maandag 1 Februari van 18 uur 30 tot 20 uur.

REIZEN

Contactavond.

Zaterdag 20 Maart a.s. houden wij een contactavond in de kleine zaal van Gebouw Courzand ter bespreking van ons programma.

Leden, houdt deze avond vrij!
Verdere mededelingen volgen in het Februari-nummer van De Wekker.

J. v. d. S.

KLAVERJASSEN

W.E.K. en verder aan alle leden.

Ons eerste team staat met goede kansen op de 6e plaats, W.E.K. 2 en W.E.K. 3 staan aan de kop.

Er wordt nu met 1500 punten gezellig gespeeld; deze puntenwaardering kweekt meer vechtlust dan die van het vorige jaar!

Wij hadden ook een zeer gezellige St. Nicolaas- en Kerstavond. Er werd onderling gespeeld met rouleren en ruim 60 procent der mensen ging met vlees, Kerstkransen, boterletters, enz. naar huis op die avonden.

Ook beleefden wij op 23 December de uitreiking der prijzen voor de competitie van Pasen tot Kerstmis gespeeld. Wij geloven wel dat het toen ieder naar de zin ging en dat al onze spelers met een mooie prijs naar huis gingen.

Het koppel Baas—L. Hooimeyer stond deze keer aan de kop. Met die koude dagen zullen ze best lekker geslapen hebben want de heren of hun dames kozen beiden een wollen deken!

Zo kan na deze avond, de één lekker slapen en de ander op tijd opstaan, met bordes of glazen goolen, over een prachtige loper stappen, op reis gaan, koffie malen, enz. Verder waren er nog een weegschaal van zwaar koper met twee bloempotjes, naaidozen, overhemden, sigaren enz., = 100 mooie prijzen.

En nu weer op voor de eieren (of eierkolen)!

N.S.

FOTOCLUB

Nu wij aan het begin staan van een nieuw jaar willen wij toch nog even een kort overzicht geven van het afgelopen jaar. We moeten dan constateren dat, al zijn we in ledental niet veel vooruitgegaan, we toch een vaste kern van leden hebben die bereid is offers te brengen voor zijn hobby en die zijn uiterste best doet de technische moeilijkheden de baas te worden. We willen nog in herinnering brengen de mooie avond die we hadden ter herdenking van ons 1-jarig bestaan en de vele mooie fototochten die wij met steeds stijgend succes hebben gemaakt. In April '54 beginnen we weer met deze tochten, 's Zondags om de 14 dagen. In Maart '54 houden we een flitsfoto-avond waarvan de beste resultaten in De Wekker zullen worden geplaatst (behoudens goedkeuring van de Redactie natuurlijk!).

Wij hebben nog meer plannen voor dit voorjaar, waar U op de Huishoudelijke Jaarvergadering van 3 Febr. meer van zult horen. Allereerst willen we het bestuur van 3 op 7 leden brengen, waardoor het werk over meer leden verdeeld wordt en waarvan voorzitter, secretaris en penningmeester het dagelijks bestuur vormen.

Onze afdrukkast is klaar en de timmerman is bezig om in ons lokaal een vergrotingsbox en een afzonderlijke box voor afdrucken en film-ontwikkelen te maken. Binnenkort kunnen we dus weer beginnen met onze werkavonden.

Ondanks het zeer slechte weer waren vele leden en gasten aanwezig op Woensdag 13 Jan. toen de heer Van de Graaf van de N.V. Kodak, in ons midden was. Het is een fijne avond geworden. De heer Van de Graaf liet ons de mogelijkheden zien welke met de verschillende soorten Kodak-papieren te bereiken zijn. De kleurendia's die hij bij zich had, werden algemeen

bewonderd. Ik geloof wel dat wij de heer Van de Graaf en de firma Kodak dankbaar kunnen zijn voor deze interessante en leerzame avond! Binnenkort kunnen we nog een leerzame filmavond tegemoet zien over het produceren van Kodak-materiaal! Deze avond heeft ons als winst 2 nieuwe leden opgeleverd.

Het programma voor Febr. '54 is als volgt:

- 3 Febr. **Huishoudelijke Jaarvergadering, we rekenen op uw allen.**
- 10 Febr. „De fotografie als hobby” door de heer C. de Vos.
- 17 Febr. **Een plaatje met een praatje** en tevens het kleuren van Bromidevergrotingen door de heer P. de Kwant.
- 24 Febr. **Onder de schijnwerper**, beoordeling van de foto v. d. maand (vrij onderwerp).

Zoals U ziet, weer een interessant programma.

J. Bek, secr.

Dankbetuigingen

Ondergetekende betuigt hiermede zijn hartelijke dank aan het bestuur van W.E.K. en zijn Collega's kraandrijvers en het personeel van de ijzer- en kopergieterij voor het mooie cadeau, aangeboden bij zijn afscheid.

Ik wil het bestuur nog even melden dat in de vorige Wekker stond dat ik van 9 Dec. 1918 met verschillende onderbrekingen werkzaam was bij de R.D.M. Dat is niet juist. Ik ben 11 November 1912 bij de R.D.M. in dienst gekomen, wat ook in het gedenboek van 1950 staat. Tevens mijn dank aan het bestuur van W.E.K. voor de plaatsing en allemaal een gezegend Nieuwjaar toegewenst.

J. A. Terlingen

P.S. De geachte inzender heeft gelijk, wij bieden hem onze verontschuldiging aan voor deze administratieve fout.

Red.

Hartelijk dank aan alle W.E.K.-vrienden voor de heerlijke rollade en het Kerstbrood, dat ik van U mocht ontvangen tijdens mijn langdurige ziekte.

Het is prettig te weten dat je niet vergeten wordt.

J. Brünner

Graag wil ik bij mijn afscheid van „De Nieuwe Waterweg”, dank zeggen aan al mijn collega's in de ketelmakerij, aan de Directie, chefs en bazen.

Het prachtige cadeau en de vriendelijke afscheidswaarden maken, dat ik deze dag niet licht zal vergeten.

Teven dank ik het bestuur van W.E.K. hartelijk voor het heerlijke fruit, mij gezonden tijdens mijn ziekte.

C. A. Markus

Hiermede bedankt ondergetekende en zijn gezin het bestuur van W.E.K. voor het hen toegezonden Kerstgeschenk en de goede wensen.

Het is altijd verblijdend om, als je ziek bent, iets te horen van je collega's.

C. M. v. Ech

Zeer verrast en verblijd was ik, toen mij op 1e Kerstdag een verrassing van W.E.K. werd overhandigd.

Daar ik een maagoperatie had ondergaan en de eerste dagen niets mocht gebruiken dan wat melk en pap, was het toch de Kerstdagen zóver, dat ik heerlijk kon genieten van de rollade en het krentenbrood.

Hiervoor mijn hartelijke dank. Momenteel werk ik gelukkig weer en hoop dat het goed zal blijven gaan.

G. de Keizer

Aan de Chefs, collega's en de jongens uit de afdeling, die hun medeleven hebben betoond bij het overlijden van mijn man, betuig ik mijn oprechte dank.

Mevr. wed. M. B. van Tilburg-Simmers

Mede namens mijn man en kinderen betuig ik mijn grote dank voor de prachtige schaal met fruit die ik in het ziekenhuis van de Reisclub mocht ontvangen.

Mevr. Horstman

IN MEMORIAM

Op 17 December 1953 overleed de heer

J. L. DE LANGEN,

geboren 23 Maart 1887, gewoond hebbende Beeklaan 177 te 's-Gravenhage. Hij was als chauffeur van 14 April 1919 af in dienst van de R.D.M.

Op 21 December 1953 overleed de heer

C. J. VAN TILBURG,

geboren 6 September 1898, gewoond hebbende Rondoloon 35b te Rotterdam-Z. Hij was als baas in het dokbedrijf werkzaam bij de R.D.M., van 22 October 1923 af.

Dat zij rusten in Vrede.

JANUARI-PUZZLE

RADEN EN REKENEN

Voor onze pientere puzzelaars hebben we deze keer een aardige opgaaft.

De vierkantjes stellen elk een cijfer voor, dat U door middel van enig nadenken kan bepalen. De vierkantjes, die hetzelfde teken hebben, zijn dus ook in cijfers uitgedrukt aan elkaar gelijk, m.a.w. als het hokje links boven het cijfer 1 bedoelt, moet het hokje rechts beneden ook 1 voorstellen.

Horizontaal zijn het optellingen en verticaal aftrekkingen.

Oplossingen tot uiterlijk 10 Februari inzenden aan de redactie. Deze keer **per briefkaart**, denkt U eraan!

$$\begin{array}{|c|c|} \hline \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \end{array} + \begin{array}{|c|c|} \hline \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|} \hline \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \end{array}$$

$$- \quad - \quad -$$

$$\begin{array}{|c|c|} \hline \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \end{array} + \begin{array}{|c|c|} \hline \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|} \hline \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{|c|c|} \hline \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \end{array} + \begin{array}{|c|c|} \hline \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|} \hline \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \end{array}$$

Oplossing Kerstmis-puzzel

Wegens plaatsgebrek kunnen we deze keer de volledige oplossing niet vermelden.

De wens die door juiste invulling te lezen was, luidde:

„HET BESTUUR WENST ALLE W.E.K. LEDEN
PRETTIGE FEESTDAGEN”

Weer een behoorlijk aantal oplossingen n.l. 57 kwam bij ons binnen, waarvan er 23 zonder fouten zijn.

Het lot bepaalde dat hiervan

mevrouw J. Halsackers, Essenburgstr. 139, R'dam-W. en de heer A. van Buuren, Bollenland 19, R'dam-Z.

voor een prijs van f 2,50 in aanmerking komen, die zij bij de Penningmeester van W.E.K. in ontvangst kunnen nemen.

Op 1 Januari 1954 verliet de heer

G. C. KRIJGSMAN,

kantoorbediende op de afd. Boekhouding, wonende C. P. Tielestraat 24b te Rotterdam-W., met pensioen de R.D.M.,

waar hij van 28 September 1915 af is werkzaam geweest.

Aangezien de heer Krijgsman sedert November 1951 ziek is, kon aan een officieel afscheid niet gedacht worden, dus wensden wij hem een volledig herstel toe, hopen dat hij nog vele jaren van zijn pensioen mag genieten.

Op 2 Januari 1954 nam de heer

J. BEYER,

van beroep ijzerwerkersbaas, geboren 9 October 1886 en wonende Oostervantstraat 24 te Rotterdam, met pensioen afscheid van de N.W., waar hij van 6 December 1920 af werkzaam was.

Op dezelfde datum ging de heer

C. A. MARKUS,

ketelmaker van beroep, geboren 25 Juli 1884 en wonende Aleidisstraat 40c te Schiedam, met pensioen, nadat hij van 23 Juni 1919 af, met een aantal onderbrekingen, werkzaam was bij de N.W.

Op 4 Januari 1954 nam de heer

A. J. NOORDZIJ,

magazijnbediende van beroep, geboren 14 December 1888 en wonende Nieuwe Maasstraat 23 te Schiedam, met pensioen, nadat hij van 5 Augustus 1919 af, met een aantal onderbrekingen, werkzaam was bij de R.D.M.

Op dezelfde datum nam de heer

W. ERKELENS,

plaatwerker van beroep, geboren 26 October 1887 en wonende Heysekade 15b te Rotterdam-Z., met pensioen afscheid van de R.D.M., waar hij van 2 Juni 1925 af werkzaam was.

Op 16 Januari 1954 ging de heer

J. DE BEER,

timmerman van beroep, geboren 6 December 1888, wonende Passerelstraat 34b te Rotterdam, met pensioen, nadat hij van 11 Juni 1935 af, met een korte onderbreking, werkzaam was bij de R.D.M.

Tegelijkertijd nam zijn tweelingbroer, de heer

K. W. DE BEER,

eveneens timmerman van beroep, geboren 6 December 1888, wonende Bleekerslaan 80 te Rotterdam, met pensioen afscheid van de R.D.M. waar hij, na van 27 October 1911 tot 17 Juli 1912 bij de R.D.M. gewerkt te hebben, wederom op 11 Juni 1935, gelijk met zijn tweelingbroer, in dienst trad en ook gedurende dezelfde korte tijd zijn werkzaamheden bij de R.D.M. onderbrak.

Op 16 Januari 1954 nam de heer

A. P. BOOM,

timmerman van beroep, geboren 9 October 1888, wonende Slotboomstraat 30a te Rotterdam, afscheid van de R.D.M., waar hij van 29 April 1946 af werkzaam was.

Gevonden in Passage, Schiedam (Toneeluitvoering)

een wollen sjaal

terug te bekomen bij

A. de Groot, Streijnsestraat 22, Schiedam.